

ZAKON Br. 03/L- 202

O UPRAVNIM SPOROVIMA

Skupština Republike Kosovo;

Na osnovu člana 65 (1) Ustava Republike Kosovo,

Usvaja:

ZAKON O UPRAVNIM SPOROVIMA

**Član 1
Predmet zakona**

Ovim zakonom uređuju se nadležnosti, sastav sudova i pravila postupka na osnovu kojih nadležni sudovi odlučuju o zakonitosti upravnih akata kojima nadležni organi javne uprave rešavaju o pravima, obavezama i pravnim interesima fizičkih i pravnih lica i drugih stranaka, kao i o zakonitosti postupanja upravnih organa.

**Član 2
Svrha**

Svrha ovog zakona je obezbeđivanje sudske zaštite prava i interesa fizičkih i pravnih lica kao i ostalih stranaka, kojima su ova prava i interesi prekršeni individualnim odlukama ili postupanjem organa javne uprave.

**Član 3
Definicije**

1. Izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

1.1. **Organ** - organi javne uprave podrazumevaju se organi centralne uprave i drugi njima podređeni organi, organi lokalne uprave i drugi njima podređeni organi kada u vršenju javnih ovlašćenja rešavaju u upravnim stvarima.

1.2. **Administrativni akt** - svako rešenje upravnog organa predviđen u podstavu 1.1. ovog stava, koji se donosi nakon upravnog postupka u vršenju javnih ovlašćenja i koje direktno ili indirektno zadire u zakonom priznata prava, slobode ili interese fizičkih i pravnih lica, odnosno drugih stranaka u rešavanju upravnih stvari.

1.3. **Upravna stvar** - prema ovom zakonu je posebna situacija neosporiva i od javnog interesa u kojoj se, direktno od pravnih odredbi, nameće potreba da se buduće ponašanje stranke utvrdi na pravno – autoritativan način

**Član 4
Načelo zakonitosti**

U upravnim konfliktima nadležni sud odlučuje na osnovu Ustava i zakona.

**Član 5
Načelo izjašnjavanja stranaka**

Pre donošenja presude sud svakoj stranci daje mogućnost da se izjasni, o svim zahtevima i ciljevima trećih stranaka i o činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora. Sud može da odluči o upravnom sporu bez davanja mogućnosti stranci da se izjasni, samo u slučajevima predviđenim zakonom.

Član 6 **Načelo usmene rasprave**

U upravnim sporovima, sud odlučuje na osnovu neposredne i javne usmene rasprave.

Član 7 **Načelo efikasnosti**

Sud rešava upravni spor brzo i bez odugovlačenja, izbegavajući nepotrebne postupke i troškove, čime se onemogućuje zloupotreba i odlugovlačenje realizacije prava trećih strana, ostalih učesnika u sporu i odluku donosi u predviđenom roku.

Član 8 **Načelo pružanja pomoći neinformisanoj stranci**

Sud vodi računa da neinformisanje stranke i ostalih učesnika u sporu ne bude na štetu prava koja imaju na osnovu Zakona.

Član 9

Sud u upravnom sporu odlučuje o zakonitosti konačnih upravnih akata kojima upravni organi, u vršenju javnih ovlašćenja, odlučuju o pravima, obavezama i pravnim interesima fizičkih i pravnih lica ili drugih lica u upravnim stvarima.

Član 10

1. Pravo pokretanja upravnog spora ima fizičko ili pravno lice ako smatra da mu je upravnim aktom povredjeno neko pravo ili neposredni interes koji je zasnovan na zakonu.
2. Upravni organ, ombudsman, društva i druge organizacije koje rade na zaštitu javnih interesa mogu pokrenuti upravni spor.
3. Upravni organ ima pravo pokretanja upravnog spora protiv rešenja, koja je donošena po žalbi u upravnom postupku ako on/ona smatra da mu je povredjeno njegova prava ili interesi .
4. Ako je upravnim aktom povredjen zakon u korist fizičkog lica, pravnog lica, spor može da pokrene javni tužilac, koji je nadležan ili drugi ovlašćeni organ zakonom. Upravni organi dužni su kada zaznaju za to da obaveštavaju nadležnog javnog tužioca ili drugog po zakonu ovlašćenog organa.
5. Upravni spor može pokrenuti i nadležni javni pravobranilac ili ovlašćeno lice ako pravnim aktom je povredjen zakon na štetu organa centralne uprave i njeni drugi podređeni organi, organi lokalne uprave i njeni drugi podređeni organi kada su povredjena imovinska prava ovih organa.

Član 11

Upravni spor, po tužbi, rešava Vrhovni sud Republike Kosovo.

Član 12

Presude suda donesene u upravnim sporovima su obavezne.

Član 13

Upravni spor

1. Upravni spor može se pokrenuti samo protiv upravnog akta koji je donesen u drugostepenom upravnom postupku.
2. Upravni spor može se pokrenuti i protiv upravnog akta prvostepenog organa, protiv koga nije dozvoljeno žalba u upravnom postupku.

Član 14

Upravni spor može se pokrenuti i kada nadležni organ nije doneo odgovarajući upravni akt prema zahtevu ili žalbi stranke, pod uslovima predviđenim ovim zakonom.

Član 15

1. Upravni spor se ne može voditi:
 - 1.1. protiv akata donesenih u stvarima u kojima je sudska zaštita obezbeđena van upravnog spora;
 - 1.2. protiv akata donesenih u stvarima o kojima se po odredbi zakona ne može voditi upravni spor;
 - 1.3. protiv upravnih akata koji sadrže opštu obavezu donesenin od strane upravnih organa, osim kada one povređuju zakonska prava stranke.
2. U stvarima iz podstava 1.2. stav 1 ovog člana može se vodi upravni spor kad je organ pri donošenju upravnog akta prekoračio granice nadležnosti.

Član 16

1. Konačni upravni akt može se pobijati:
 - 1.1. ako se u aktu nije uopšte ili nije pravilno primenjen odredbe zakon;
 - 1.2. ako je akt doneo nenadležni organ;
 - 1.3. ako u postupku donošenja upravnog akta nije postupljeno po pravilima postupka, činjenično stanje nije pravilno utvrđeno činjenično stanje ili ako je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja;
 - 1.4. jer je konačnim upravnim aktom donosen prema slobodnoj proceni, organ je prekoračio pravno ovlašćenje ili takav akt nije donesen u skladu sa svrhom ovog Zakona.
 - 1.5. jer je tužena strana ponovo donela svoj raniji akat, prethodno poništen pravosnažnim rešenjem nadležnog suda.
2. Upravni akat ne može se pobiti zbog nepravilne primene propisa ako je odlučio nadležni organ prema slobodnoj proceni na osnovu i u granicama ovlašćenja koja su mu data propisima i u skladu sa svrhom prema kojoj je ovlašćenje dato.

Član 17

U postupku o upravnom sporu može se tražiti i povratak oduzetih stvari i njihova nadoknada štete koja je nanesena tuženom izvršenjem akata koji se osporava.

Član 18

Tužilac u upravnom sporu može biti fizičko lice, pravno lice, ombudsman, društva i organizacije koje deluju u odbrani javnog interesa, koje smatraju da je upravnim aktima povredjeno, neposredno ili posredno, neko pravo ili interes koji je zasnovan na zakonu.

Član 19

1. Kada fizičkom licu, koji je član nevladine organizacije, koja po svojim pravilima je obavezna da štiti pojedina prava i interese svojih članova, upravnim aktom je povredjeno neko pravo ili interes, ova organizacija može uz saglasnosti svog člana, u njegovo ime, može podneti tužbu i pokrenuti upravni spor protiv upravnog akta.

2. Organizacija iz stava 1 ovog člana može, u bilo kojoj fazi postupka, sa pravom zainteresovane stranke, da učestvuje u upravnom sporu u korist njegovog člana i da preduzme sve potrebne radnje kao i da koristi sva moguća pravna sredstva, ukoliko to nije u suprotnosti sa izjavama i radnjama stranke.

Član 20

Tužena stranka u upravnom sporu je organ čiji se akat osporava, odnosno organ koji prema zahtevu stranke ili njene žalbe ne donosi akat u određenom zakonskom roku i isti ne dostavlja stranci.

Član 21

Položaj stranke u upravnom sporu ima i lice kome bi poništenje osporenog upravnog akta direktno ili indirektno nanelo štetu.

Član 22

1. Tužba ne odlaže izvršenje upravnog akta protiv koga je ona podnesena, osim ako je zakonom drugačije predviđeno.

2. Po zahtevu tužioca, organ čiji se akt izvršava, odnosno organ nadležan za izvršavanje, može da odloži izvršenje do konačnog sudskog rešenja ako rešenje nanese štetu tužiocu koji teško bi mogao da se obnovi a odlaganje nije protivno javnom interesu, niti odlaganjem ne nanese veća nenaknadiva šteta protivničkoj strani, odnosno zainteresovanom licu.

3. Uz zahtev za odlaganje mora se priložiti dokaz o podnesenoj tužbi.

4. Za odlaganje izvršenja nadležni organ donosi rešenje u roku od tri (3) dana od dana prijema zahteva za odlaganje izvršenja.

5. Organ iz stava 2. ovog člana može odložiti izvršenje osporenog akta i iz drugih opravdanih razloga do konačnog sudskog rešenja, ukoliko to nije u suprotnosti sa javnim interesom.

6. Tužilac može tražiti i od suda odlaganje izvršenje osporenog akta sve do donošenja sudskog rešenja prema stavu 2. istoga člana.

7. O zahtevu sud odlučuje u roku od tri (3) dana od dana prijema zahteva.

Član 23

Nadležnost i pravni lekovi

1. O tužbama protiv upravnih akata svih organa odlučuje nadležni sud prvostepenog organa za administrativna pitanja, ako drugim zakonskim odredbama nije drugačije predviđeno.

2. Protiv odluke donesene u upravnom sporu može se izjaviti žalba nadležnom sudu drugostepenog organa za administrativna pitanja.

Član 24

1. Protiv pravosnažnih odluka nadležnog drugostepenog suda za administrativna pitanja, stranka može podneti Vrhovnom sudu Kosova zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

2. Zahtev iz stava 1. ovog člana može se podneti samo zbog povrede materjalnog prava ili povrede propisa o postupku koja je mogla biti od uticaja na rešavanje stvari.

3. O zahtevu za vanredno preispitivanje sudske odluke odlučuje Vrhovni sud Kosova.

Član 25

1. Protiv pravosnažnih odluka suda javni tužilac može podneti Vrhovnom sudu Kosova zahtev za zaštitu zakonitosti, ako je takvom odlukom povredjen zakon, drugi propisi ili opšti akat.

2. O zahtevu za zaštitu zakonitosti protiv odluke suda odlučuje Vrhovni sud Kosova.

Član 26

Postupak po tužbi

1. Upravni spor pokreće se tužbom.

2. Tužbom se može zahtevati:

2.1. da se poništi ili proglassi nevažećim osporeni akt;

2.2. da se donese upravni akt koji nije donesen u predviđenom roku, i

2.3. povraćaj oduzetih stvari i naknada štete koja je tužiocu nanesea izvršenjem akta koji se usporava.

Član 27

1. Tužba se podnesi u roku od trideset (30) dana od dana uručivanja konačnog upravnog akta stranci.

2. Ovaj rok primenjuje se i za ovlašćeni organ za podnošenje tužbe, ako mu je uručen upravni akt. Ako mu upravni akt nije uručen, onda može podneti tužbu u roku od šesdeset (60) dana od dana dostavljanja upravnog akta, stranci u čiju je korist donet akt.

Član 28

1. Tužba se predaje neposredno sudu ili dostavlja mu se preporučenom poštom. Tužba može se izjaviti i na zapisnik pri sudu. Datum dostavljanja tužbe preporučenom poštom, odnosno datum izjavljivanja tužbe na zapisnik, smatra se kao datum kada je ona predata sudu.

2. Ako tužba nije predata sudu, nego drugom neovlašćenom organu, zatim stiže u sud nakon isteka roka za podnošenje tužbe, smatraće se da je blagovremeno podnesena, ako se njeno podnošenje tom organu može prepisati neznanju ili očiglednoj omašci podnosioca.

Član 29

1. Ako drugostepeni organ nije doneo rešenje u roku od trideset (30) dana ili u kraćem roku, utvrdjenim posebnim odredbama oko žalbe stranke protiv odluke prvostepenog organa, zatim ne donese i u daljem roku od sedam (7) dana ponovljenim zahtevom, stranka može da pokrene upravni spor kao da mu je odbijena žalba.

2. Na način predviđen stavom 1. ovog člana stranka može postupiti i onda kada prostepeni organ nije doneo rešenje prema njegovom zahtevu, protiv čijeg akta nije dozvoljena žalba.

3. Ako prvostepeni organ, protiv čijeg akta je dozvoljena žalba, nije doneo nikakvo rešenje po osnovu zahteva u roku od šesdeset (60) dana ili nekom kraćem roku predviđenim posebnim odredbama, stranka ima pravo da se obrati zahtevom drugostepenom organu. Protiv rešenja drugostepenog organa stranka može da pokrene upravni spor. Stranka može pod uslovima stava 1. ovog člana pokrenuti upravni spor i ako ovaj organ nije doneo rešenje.

Član 30

1. U tužbi se mora obuhvatiti: naziv suda kome se podnosi tužba, ime i prezime, prebivalište, odnosno sedište tužioca i tuženog, upravni akt protiv kojeg je tužba podnesena, razlozi zbog kojih je tužba podnesena, kao i u kojem pravcu i obimu predlaže poništenje upravnog akta. Zajedno sa tužbom mora da se priloži i original ili kopija akta koji se osporava.

2. Ako se tužbom traži povraćaj stvari ili nadoknada štete, mora da se postavlja i određeni zahtev u vezi stvari ili visina pretrpljene štete.

3. Uz tužbu podnosi se i po jedan primerak tužbe i priloženih dokumenata za tuženi organ i za svako zainteresovano lice, ako takvih lica ima.

Član 31

1. Tužilac može da odustane od tužbe dok se ne donese odluka. U tom slučaju sud obustavlja postupak rešenjem.

2. Tužilac može da proširi zahtev za tužbu do završetka rasprave, a ako se rasprava nč održi, do donošenja odluke nadležnog suda

Član 32 **Prethodno pitanje**

1. Kad odluka suda u upravnom sporu zavisi od pravnog pitanja koje sadrži zasebne pravne celine, a o kojem drugi sud ili drugi organ nije odlučio (prethodno pitanje) sud koji odvija upravni spor, može odlučiti o tom pitanju, ako zakonom nije određeno drugačije; ili može obustaviti postupak do donošenja odluke o prethodnom pitanju od strane nadležnog organa.

Odluka suda o prethodnom pitanju ima pravni efekat samo u upravnom sporu u kojem je to pitanje rešeno.

Član 33

1. Ako je tužba nepotpuna ili nerazumljiva ili ima manjkavosti, predsednik veća pozvaće tužioca, da u određenom roku od osam (8) dana otkloni nedostatke u tužbi. U pozivu mora navesti uputstva o otklanjanju nedostatka tužbe i najava o posledicama koje nastaju ako ne postupi po zahtevu suda.

2. Ako tužilac, na određenom roku, ne otklanja nedostatke u tužbi, a one su takve da onemogućavaju razvijanje postupka, sud odbaciće tužbu rešenjem, ako ne utvrdi da usporeni upravni akt je ništav.

Član 34

1. Sud će rešenjem odbaciti tužbu, ako utvrdi:

1.1. da je tužba podnošena nakon isteka roka ili je prevremena;

1.2. da akt koji se tužbom osporava nije upravni akt;

1.3. da je očividno da se upravnim aktom, koji se tužbom osporava ne zadire u prava tužioca ili njegov neposredni interes zasnovan na zakonu;

1.4. da se protiv upravnog akta koji se tužbom osporava može se izjaviti žalba, ali da žalba nije uopšte podnesena ili nije blagovremeno izjavljena;

1.5. da je reč o stvari o kojoj se po izričitoj odredbi zakona ne može voditi upravni spor;

1.6 da već postoji pravosnažna sudska odluka donesena u upravnom sporu o istoj stvari.

2. Iz razloga predviđenih stavom 1. ovog člana, sud može odbaciti tužbu u svakoj fazi postupka.

Član 35

Ako sud ne odbaci tužbu na osnovu stav 2. člana 33. ili na osnovu člana 34. ovog zakona, ali nalazi da osporeni upravni akt sadrži takve bitne nedostatke koje onemogućavaju procenu zakonitosti akta, presudom poništava upravni akt i bez dostavljanja tužbe na odgovor.

Član 36

1. Ako organ tokom sudskog postupka donosi drugi akt s kojim se menja ili stavlja van snage upravni akt protiv kojeg je podignut upravni spor, kao i u slučaju iz člana 29. ovog zakona kasnije donosi upravni akt, ovaj organ će, pored tužioca, obavestiti i sud.

2. Ovom prilikom sud poziva tuženika da u roku od petnaest (15) dana da izjavljuje ako donetim aktom u kasnijem roku je:

2.1. zadovoljan;

2.2. ne odustaje od tužbe;

2.3. delimično odustaje od tužb;

2.4. on/ona tužbu proširi i u odnosu na drugi akt.

3. Ako tužilac izjavljuje da novim donetim u zakasnim roku on je zadovoljan, ili ne daje izjavu unutar predviđenog roka prema stavu 2. ovog člana sud donosi odluku o obustavljanju postupka.

4. Ako tužilac ustanovi da on/na nije zadovoljna novim aktom, sud će nastaviti postupak.

Član 37

1. Ako tužbu ne odbaci rešenjem prema stavu 2. člana 33. ili na osnovu člana 34. ovog zakona, ili ne poništava upravni akt prema članu 35. ovog zakona, sud će dostaviti po jedan primerak tužbe sa priloženim dokumentima u odgovoru tuženoj stranci i zainteresovanim licima.

2. Odgovor se daje u roku od trideset (30) dana od dana uručivanja tužbe kao odgovor stranci.

3. U odredjenom roku stranka ima za zadatak da dostavlja sudu sve spise koji se odnose na predmetom. Ako tužena stranka i posle drugog zahteva ne dostavlja spise predmeta, ili ako izjavljuje da ne može dostaviti, sud može rešiti stvar i bez spisa predmeta.

Član 38

1. O upravnim sporovima sud odlučuje u javnoj sednici.

2. Sud odlučuje o činjeničnom stanju putem usmene rasprave i procene činjenica.

3. U upravnom sporu sud može da odluči u zatvorenoj raspravi ako u ovom slučaju se otkriju činjenice koja su vezana privatnim životom stranke, državnoj, stručnoj, trgovinskoj tajni ili usvojenju.

4. Stranke, a ako je neophodno i veštaci i prevodioci, prisustvovali zatvorenoj raspravi.

5. Sud može rešavati stvar bez usmene rasprave, ako raspolaže činjenicama i ako su stranke dale svoju pismenu saglasnost.

6. Za isključenje javnosti sa sednice, sud po svojoj proceni odlučuje proceduralnom odlukom koja se saopštava strankama.

Član 39

1. Nadzorni sudija određuje datum rasprave i u raspravi će pozvati zainteresovane stranke i lica.

2. Sudska rasprava može da se odlaže samo zbog opravdanih razloga o čemu odlučuje veće.

Član 40

1. Raspravom rukovodi sudija koji odlučuje o stvari.

2. Nakon rasprave se vodi zapisnik, gde se obuhvataju samo činjenice i suštinske okolnosti.

3. Zapisnik se potpisuje od sudija koji odlučuje o stvari rasprave i zapisničara.

Član 41

1. Otsutnost stranke sa usmena rasprava ne obustavlja sudski rad.

2. Zbog odsutnosti stranaka ne može utvrditi da su one odustale od svojih zahteva, ali će se pročitati njihovi podnesci.

3. Ako na usmenu raspravu ne dolazi ni tužilac i tužena stranka, zatim rasprava se ne odlaže, sud će rešavati spor i bez prisustva stranaka.

Član 42

Tokom usmene rasprave, prvo dobija reč sudija koji odlučuje o stvari rasprave koji podnese stanje i suštinu spora, ne dajući i svoje mišljenje. Posle toga reč dobije tužilac da bi opravdao tužbu, nakon toga predstavnicima tužene stranke i zainteresovanim licima da bi opravdali svoja teženja.

Član 43

1. Sud odlučuje o pitanju upravnog spora, na osnovu potvrđenih činjenica u upravnom postupku.

2. Ako sud utvrđuje da upravni spor ne može da se razmotri na osnovu potvrđenih činjenica u upravnom postupku zbog protivrečnosti potvrđenih činjenica u aktima, stvar što u suštinskim tačkama nisu potpuno potvrđene, što u potvrđenim činjenicama donošen nepravilan zaključak u pogledu činjeničkog stanja, ili konstatuje da u upravnom postupku nisu poštovani pravila postupka koja bi imali značaj o rešavanju pitanje, sud poništiće presudom osporeni upravni akt. U takvom slučaju, ovlašćeni organ dužan je da postupi onako kako je određeno u presudu i da donese novi upravni akt.

3. Ako poništenje upravnog akta prema stavu 2. ovog člana i ponovno odvijanje postupka pred nadležnim upravnim organom izazvaće za tužioca neku štetu, koji sa velikim poteškoćama popraviti, ili ako na osnovu službenih dokumenata ili drugih dokaza u predmetnim spisima jasno je da faktično stanje menja se od onoga što je potvrđeno u upravnom postupku, ili ako je u istom upravnom sporu poništen je upravni akt, dok nadležnim upravni organ nije postupio po presudi, sud može i sam potvrditi činjenično stanje ili drugog organa i na osnovu potvrđene činjenične stanje doneti presudu, odnosno odluku.

Član 44

1. Zakonitost osporenog upravnog akta sud ispituje u granicama zahteva iz tužbe, ali pri tom nije vezana razlozima tužbe.
2. Za ništavost upravnog akta sud pazi po službenoj dužnosti.

Član 45

1. Sud donosi presudu odnosno rešenje.
2. O većanju i glasanju održava se poseban zapisnik, koji se potpisuje od sudaca koji odlučuje o stvari rasprave i zapisničara.
3. Savetovanje se vrši bez prisustva stranki.

Član 46

1. Sud odlučuje o sporu presudom.
2. Presudom se tužba uvažava ili odbija kao neosnovana.
3. Ako se tužba uvažava, sud poništava osporeni upravni akt.
4. Kada sud utvrđuje da osporeni upravni akt treba poništiti, može, ako priroda stvari dozvoljava i ako utvrđeno činjenično stanje tokom upravnog postupka pruža pouzdan osnov za to, presudom može rešiti o upravnom stvar. Takva presuda zamenjuje poništeni akt.
5. Presudom, kojom osporeni upravni akt poništava, sud odlučuje i o zahtevu tužilaca za vraćanje stvari, odnosno za nadoknadu štete, ako podaci postupka za ovo daju sigurnu osnovu. U suprotnom, sud upućuje tužioca da svoj zahtev ostvaruje u parničnom postupak.
6. Kad tužba podnesena na osnovu člana 29. ovog zakona, a sud nađe da je osnovana, presudom će uvažiti tužbu i odrediti u kojem smislu ovlašćeni organ da donese rešenje.

Član 47

1. Ako je održan usmena rasprava, sud će odmah nakon usmena rasprava, savetovanji, usmeno objaviti presudu, odnosno rešenje.
2. U složenim slučajevima sud može da odustane od usmenog objavljivanja presude, odnosno rešenje, ali će najkasnije osam (8) dana od dana zaključenja rasprave doneti presudu, odnosno rešenje.
3. Ako po završenoj usmenoj raspravi sud ne može izreći presudu, odnosno rešenje zbog toga što prethodno treba da utvrdi neku činjenicu za čije raspravljanje nije potrebno nova usmena rasprava, sud će doneti presudu, odnosno rešenje, ali najkasnije osam (8) dana od dana kada tu činjenicu utvrdi.

Član 48

1. Presuda, odnosno rešenje sadrži naslov suda, ime i prezime sudije koji odlučuje o stvari rasprave i zapisničara, imena stranke i njihovih predstavnika, obrada predmetnog spora i datum kada je presuda, odnosno rešenje doneseno i objavljeno, dispozitiv, obrazloženje i upustvo za žalbu, ako je dozvoljeno.
2. Presudu, odnosno rešenje potpisuju sudija koji odlučuje o stvari rasprave i zapisničar.
3. Presuda, odnosno rešenje izdaje se strankama u legalizovane kopije.

Član 49
Postupak po pravnim lekovima

1. Protiv odluke suda, žalba se postavlja kopetentnom sudu na način utvrđen članom 28 ovog zakona.
2. Žalba se podnosi u roku od petnaest (15) dana od dana dostavljanja odluke suda.
3. U drugi pitanjima postupka prema žalbi sprovode se odredbe ovog zakona za tužbeni zahtev.
4. Zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke prema članu 24., kao i zahtev za zaštitu zakonitosti prema članu 25., podnosi se na način određeni članom 28. ovog zakona, sudu za odlučivanje prema zahtevu.

Član 50

1. Zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke dostavlja sudu u roku od trideset (30) dana od dana prijema odluke protiv koje stranka podnosi zahtev.
2. Zahtev za zaštitu zakonitosti podnosi se u roku od devetdeset (90) dana od dana kada je strankama dostavljena odluka protiv koje se zahtev podnosi.

Član 51

1. Zahtev za vanredno preispitivanje i zahtev za zaštitu zakonitosti sadrži naslov sudske odluke, kao i o razlozima i obimu u kojem predlaže vanredno preispitivanje ili zaštitu zakonitosti.
2. Ako je zahtev iz stava 1. ovog člana ne potpun ili nerazumljiv, sud postupa shodno odredbama člana 33. ovog zakona.

Član 52

1. Nedoovoljeni zahtev ili podnošenje posle roka ili podnoseni zahtev od neovlašćenog lica, sud odbaciće rešenjem.
2. Ako sud ne odbaci zahtev iz stava 1. ovog člana, dostaviće protivnoj stranci, unutar roka od petnaest (15) dana koja može, podneti odgovor na pomenutom zahtevu.
3. Sud, protiv čije je odluke podnesen je zahtev za vanredno preispitivanje ili zahtev za zaštitu zakonitosti i tuženi organ, dužni su da, bez odlaganja, dostave sudu, na njegov zahtev, sve spise predmeta.

Član 53

Sud rešava o zahtevu za vanredno preispitivanje ili o zahtev za zaštitu zakonitosti, po pravilu, u nejavnoj sednici, a pobijanu odluku ispituje samo u granicama zahteva.

Član 54

1. Sud presudom odbije ili uvažava zahtev.
2. Presudom kojom se zahtev uvažava, sud može da ukine ili preinači sudsku odluku, protiv čije je podnesen zahtev.
3. Ako sud ukine sudsku odluku, predmet vraća se sudu, čija je odluka ukinuta. Ovaj sud ima za zadatak da preuzima sve procesne radnje i da raspravi pitanja na koje mu je ukazao sud koji je rešavao o zahtevu.

Član 55 **Preispitivanje odluke**

1. Zainteresovana stranka može da traži preispitivanje jedne pravosnažne odluke kada:

1.1 stranka zazna za nove činjenice, ili nadje ili stekne mogućnost da upotrebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije rešen za nju, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrebljeni u ranijem sudskom postupku;

1.2 odluka suda, došla usled krivičnog dela sudija ili radnika suda ili odluka je doneta delom obmane predstavnika ili stranke ovlašćenog, njegovog protivnika ili predstavnika ili ovlašćenog protivnika, a takva delovanje predstavlja krivično delo;

1.3 odluka je zaosnovana na presudi donesenoj u krivičnoj ili građanskoj stvari, a ta presuda je kasnije ukinuta konačnom sudskom odlukom;

1.4 isprava na kojoj se zasniva odluka je falsifikovan, ili ako svedok, stručnjak ili ako stranka tokom saslušanja pred sudom dao lažnu izjavu, a odluka suda se zasniva na tom iskazu;

1.5 stranka konstatuje ili stekne mogućnost da upotrebjava raniju odluku doneseno u istom upravnom sporu, i

1.6 zainteresovanom licu nije bila data mogućnost da učestvuje u upravnom sporu.

2. Zbog okolnosti iz podstava 1.1. i podstava 1.5 ovog stava preispitivanje će se dozvoliti samo ako stranka, bez svoje krivice, nije imala mogućnost da ove okolnosti iznese u prethodnom postupku.

Član 56

Ponavljanje postupka odlukama za okolnosti predviđene u podstavu 1.2. i 1.4. člana 55. ovog zakona, dozvoljava se su činjenice potvrđene pravosnažnom odlukom nadležnog suda.

Član 57

1. Ponavljanje postupka može se tražiti najdocnije u roku od trideset (30) dana od dana kada stranka saznala za razlog ponavljanja.

2. Ako je stranka saznala za razlog ponavljanja pre nego što je postupak pred sudom završen, a taj razlog nije mogla upotrebiti u toku postupka, ponavljanje se može tražiti u roku od trideset (30) dana od datuma dostavljanja odluke.

3. Po isteku tri (3) godine od pravosnažnosti odluke ponavljanje se ne može tražiti.

Član 58

O zahtevu za preispitivanje odluke odlučuje sud koji je doneo odluku.

Član 59

1. U zahtevu za ponavljanje postupka se mora naročito istaknuti:

1.1 presuda ili rešenje donesene u postupku čije se ponavljanje traži;

1.2 zakonski osnov ponavljanje i dokazi, odnosno okolnosti koje čine verovatnim postojanje tog osnova;

1.3 okolnosti iz kojih proizlazi da je zahtev podnesen u zakonskom roku, i čime se to dokazuje;

1.4. u kom pravcu i u kom obimu se prdlaže promena presude, odnosno rešenja donesenog u postupku čije se ponavljanje traži.

Član 60

1. O zahtevu za preispitivanje odluke sud rešava u nejavnoj sednici.
2. Sud će odbaciti zahtev rešenjem ako utvrdi da zahtev podnelo neovlašćeno lice ili da zahtev nije blagovremen, ili da stranka nije učinila bar verovatnim postojanje zakonskog osnova za ponavljanje.
3. Ako sud ne odbaci zahtev po stavu 2 ovog člana, dostaviće je protivnoj stranci i zainteresovanim licama i pozvaće ih da u roku od petnaest (15) dana odgovoraju na zahtev.

Član 61

1. Po isteku roka za odgovor o zahtevu za ponavljanje postupka sud odlučuje presudom o zahtevu za ponavljanje postupka.
2. Ako se ponavljanje dozvoli ,stavlja se van snage prethodna odluka u potpunosti ili delimično.
3. Ranije procesne radnje na koje ne utiču razlozi ponavljanja, neće se ponavljati.
4. Presudom kojom se ponavljanje dozvoljava rešiće se i o glavnoj stvari.

Član 62

U ponovljenom postupku shodno se primenjuju odredbe ovog zakona o postupku po tužbi i pravnim lekovima, ako u članovima 55. do 61. ovog zakona nije drukčije određeno.

Član 63

Ostale odredbe postupaka

Ako ovaj zakon ne sadrži odredbe o postupku u upravnom sporu, shodno će se primenjivati odredbe Zakona o parničnom postupku.

Član 64

U upravnom sporu svaka stranka snosi svoje troškove.

Član 65

Obavezni karakter presude

Kada sud poništi akt, protiv kojeg je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio pre nego što je poništen akt donesen. Ako prema prirodi stvari, koja je bila predmet spora, treba umesto poništenog upravnog akta, doneti drugi, nadležni organ je dužan da ga donese bez odlaganje, a najdocnije u roku od trideset (30) dana od dana

dostavljanja presude. Nadležni organ u ovom slučaju obavezuju pravni aspekti suda, kao i primedbe suda u pogledu postupka.

Član 66

Odluke suda mogu se izvršavati kada postanu pravosnažne i izvršne.

Član 67

1. Ako nadležni organ posle poništenja upravnog akta donese upravni akt protivno pravnom shvatanju suda, ili protivno primedbama suda u pogledu postupka, pa tužilac podnese novu tužbu, sud će poništiti osporeni upravni akt i po pravilu, sam rešiti stvar presudom. Takva presuda u svemu zamenjuje aktom od nadležnog organa.

2. U tom slučaju sud izveštava organ koji vrši nadzor upravnog organu.

Član 68

1. Ako nadležni organ posle poništenja upravnog akta ne donese odmah, a najkasnije u roku od trideset (30) dana, novi upravni akt ili akt o izvršenju presude donesene na osnovu stava 4. člana 46. ovog zakona, stranka može posebnim podneskom tražiti donešenje takvog akta. Ako nadležni organ ne donese akt u roku od sedam (7) dana od prijema ovog zahteva, stranka može tražiti donešenje takvog akta od suda koji je doneo presudu.

2. Na osnovu takvog zahteva, sud će zatražiti od nadležnog organa obaveštenje o razlozima zbog kojih upravni akt nije doneo. Nadležni organ je dužan da ovo obaveštenje da odmah, a najdocnije u roku od sedam (7) dana. Ako on to ne učini, ili ako dato obaveštenje, po mišljenju suda, ne opravdava neizvršenje sudske presude, sud će doneti rešenje koja u svemu zamenjuje akt nadležnog organa. Sud će to rešenje dostaviti organu nadležnom za izvršenje i o tome istovremeno obavestiti organ koji vrši nadzor. Organ nadležan za izvršenje dužan je bez odlaganje da izvrši takvo rešenje.

Član 69

Kada je u upravnom sporu donesena presuda, a organ je doneo upravni akt u izvršenju te presude, po se kod organa traži ponavljanje postupka po tom upravnom aktu, ponavljanje se može dozvoliti ako je razlog za ponavljanje nastao kod organa koji je upravni akt doneo.

Član 70

Prelazne i završne odredbe

Za podnesene tužbe do dana stupanja na snazi ovog zakona, sprovodiće se postupci prema dosadašnjim odredbama, osim ako ovaj zakon povoljniji za stranku.

Član 71

Ovaj zakon stavlja van snage sve odredbe primenjenog zakona o upravnim sporovima.

Član 72

Ovaj zakon stupa na snagu petnaest (15) dana od dana objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo.

Zakon br. 03 L- 202

16. septembar 2010

Zakon se objavljuje u službenom listu Republike Kosova, na osnovu člana 80, stav 5 Ustava Republike Kosova.